

ת"פ 1749/04/16 - מדינת ישראל נגד יאיר דוידה

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 1749-04-16 מדינת ישראל נ' דוידה

ת.פ. 19100-07-14

בפני
בעניין: כבוד השופטת טל לחיאני שהם
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אורטל לייברזון

המאשימה

נגד

יאיר דוידה

באמצעות ב"כ עו"ד יאיר לחן

הנאשם

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בביצוע עבירת סיוע לפירוק חלקים מרכב, עבירה לפי **סעיפים 413(ד) ו-31 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין")**, סיוע לגניבת רכב, עבירה לפי **סעיפים 413 ו-31 לחוק העונשין**, עבירת נגדש ללא מלווה, עבירה לפי **סעיף 12א(ד)1(1) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א 1961 (להלן: "פקודת התעבורה")**, ועבירת קשירת קשר לביצוע פשע, עבירה לפי **סעיף 499(א)1 לחוק העונשין**.

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 06/01/16 בשעה 01:25 או בסמוך לכך, הביא הנאשם עמו מנעלין לאשדוד, כשהוא נהג ברכב מסוג סוזוקי מ.ר. 6578528 (להלן: "**הסוזוקי**"), שני ערבים תושבי ישראל, במטרה שאלה יגנבו רכב, והנאשם יוביל אותם בחזרה לנעלין בתמורה ל-3,000 ₪. את האמור ביצע הנאשם כשהוא נהג חדש המחויב בנהג מלווה, ומבלי שהיה לצדו מלווה כנדרש וללא ביטוח רכב. בהמשך, עברו השלושה לרכב מסוג רנו מגאן (להלן: "**הרנו**"), כאשר הנאשם נהג ברכב, ונסעו לרחוב גיא אוני באשדוד.

בנסיבות המתוארות, סייע הנאשם לאחרים לגנוב רכב ברלינגו מ.ר. 4752973, בכך שהמתין ברנו בזמן שהאחרים פרצו לרכב על ידי לחיצת מנעול הדלת הימנית הקדמית, שבירת הסוויץ', ופירוק חוטי חשמל וחיבורם למחשב רכב אחר באופן שאפשר להניע את הרכב. כמו כן, פירקו האחרים מהרכב איתוראן אשר היה מותקן בו, ולקחו את רכב הברלינגו מהמקום ללא רשות בעליו ובכוונה לשלולו שלילת קבע ממנו.

2. לבקשת הנאשם צורף תיק נוסף, **ת"פ 19100-07-14**, בו הורשע, בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בביצוע עבירת סיוע לפריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה, עבירה לפי **סעיפים 407(ב) ו-31 לחוק**

עמוד 1

העונשין, ועבירת היזק לרכוש במזיד, עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 06/07/14 בשעה 04:24 או בסמוך לכך, סייעו הנאשם ושני קטינים, ל-2 אחרים נוספים, להתפרץ ולגנוב מ"מסעדת מילניום" בחוף הקשתות בתל אביב, בכך שבעת שהאחרים התפרצו למקום וגנבו ממנו בקבוקי אלכוהול - הם עמדו בכניסה לבניין ותצפתו לכל עבר. בנסיבות המתוארות, אף שברו הנאשם והאחרים את הוויטרינה, החלון, ו-2 מצלמות שהיו במקום.

הסדר טיעון

3. ביום 21/04/15 הציגו ב"כ הצדדים הסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בעובדות כתב האישום המתוקן בת"פ **19100-07-14**, יורשע וישלח לשירות המבחן לקבלת תסקיר. עוד סוכם כי במידה ותסקיר שירות המבחן יהיה חיובי - תגביל עצמה המאשימה לעתירה למאסר בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ופיצוי. במידה ותסקיר שירות המבחן יהיה שלילי - יטענו ב"כ הצדדים באופן פתוח.

בשלב זה יש לציין כי כבר ביום 30/12/15 עתרה המאשימה לטעון לעונש בתיק זה, וזאת לאחר שהתקבל תסקיר שלילי בעניינו של הנאשם באותה העת. עם זאת, בשל הצהרת הנאשם כי ברצונו להשתלב בהליך טיפולי ובקשתו כי תינתן לו הזדמנות נוספת - נדחה מועד הדיון. בהמשך, נדחה הדיון מעת לעת בשל בקשות ב"כ הנאשם לבחון החומר בתיקו הנוסף של הנאשם אשר לבסוף אליו צורף אותו התיק בחודש מאי 2017.

4. לאחר צירוף התיקים, הציגה ב"כ המאשימה את הסכמת הצדדים לפיה הנאשם יודה אף בעובדות כתב האישום המתוקן בת"פ **1749-04-16**, יורשע וישלח לשירות המבחן לקבלת תסקיר. עם זאת, כבר במועד זה הבהירה כי עמדתה העונשית היא להטלת מאסר בפועל, מאסר מותנה, התחייבות, פיצוי, קנס, פסילה מותנית ופסילה בפועל. בא כוח הנאשם דאז עתר כי שירות המבחן יתייחס בתסקירו לאפשרות הארכת המאסר המותנה אשר תלוי ועומד כנגד הנאשם.

תסקירי שירות המבחן

5. מתסקיר שירות המבחן מיום 10/07/16 עלה כי הנאשם צעיר המגיע מרקע משפחתי מורכב.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם נוטה לצמצם ממידת אחריותו לביצוע העבירות ומתקשה לקחת אחריות אישית עליהן ועל תוצאותיהן. כמו כן, התרשם שביצוע העבירות קשור למערכת ערכית לא מגובשת, לנטייתו לחבור לקבוצות שוליים ולהטמעת נורמות עברייניות. בשיחה עמו שלל הנאשם כל צורך טיפולי. משכך, נעדר שירות המבחן המלצה טיפולית בעניינו של הנאשם, והומלץ על הטלת עונש מוחשי ומציב גבול בדמות מאסר לריצוי בעבודות שירות, וכן הטלת מאסר מותנה ופיצוי.

6. מתסקיר שירות המבחן מיום 01/10/17 עלה כי שירות המבחן התרשם כי הנאשם לוקח אחריות על ביצוע העבירות באופן פורמאלי, אך מתקשה להבין ולהכיר בחומרתן. הנאשם שב ושלל כל צורך טיפולי, ושיתף כי התחתן, כיום אב לתינוק, וכי עובד בתחום הבנייה והחליט שלא להיות מעורב יותר בפלילים.

לאור המפורט, שב שירות המבחן על התרשמותו מרמת סיכון גבוהה לביצוע עבירות, אשר לא ניתן להפחיתה בשל שלילת נזקקות טיפולית מצד הנאשם, ומשכך נמנע שירות המבחן מהמלצה להארכת המאסר המותנה אשר תלוי ועומד כנגד הנאשם. עוד הומלץ על הטלת קנס ופיצויים למתלוננים.

7. על אף המפורט, לפני משורת הדין, בהיעדר התנגדות מצד ב"כ המאשימה, ולאחר שהנאשם הצהיר כי מעוניין להשתלב בהליך טיפולי, הופנה הנאשם במועד הדיון אשר התקיים ביום 28/12/17 לקבלת תסקיר משלים, תוך שהובהר לו כי זו ההזדמנות האחרונה שניתנת לו לצורך שיתוף פעולה עם שירות המבחן. מאחר ושירות המבחן לא קיבל החלטה זו בשל תקלה טכנית, נדחה מועד הדיון לחודש יולי 2018.

בהמשך למפורט, הנאשם לא התייצב ל-2 מועדי דיון נוספים אשר נקבעו בעניינו, בחודשים יולי ואוקטובר 2018, ניתק קשר עם באת כוחו דאז, ובהיעדר כתובת עדכנית - הוטלו ההליכים כנגדו עד לאיתורו. במקביל, ביום 17/10/18 שירות המבחן דווח כי במהלך תקופת הדחייה לא יצר הנאשם קשר עם שירות המבחן ולא ניצל את ההזדמנות הנוספת אשר ניתנה לו. עוד דווח כי במהלך תקופה זו הורשע הנאשם בגין ביצוע עבירה נוספת של ניסיון לקבלת דבר במרמה.

בהמשך, חתם הנאשם על ערבות עצמית להתייצב לדיון, אולם אף לדיון אשר התקיים בחודש ינואר 2019 לא התייצב. לאחר שהוצא כנגדו צו הבאה, התייצב הנאשם לדיון אשר התקיים בחודש אפריל 2019, טען כי לא מעוניין עוד בייצוג מטעם הסנגוריה הציבורית, ונערכה הפסקה בדיון על מנת לאפשר לנאשם לשוחח עם התביעה. עם זאת, להמשך הדיון לא התייצב הנאשם, והוצא כנגדו צו הבאה נוסף. בהמשך למפורט, לאחר שבמועד הדיון אשר התקיים ביום 22/05/19 הובהרה לנאשם משמעות אי קבלת ייצוג במסגרת תיקים אלה, ביקש הנאשם לדחות מועד הדיון לצורך מינוי סנגור מטעם הסנגוריה הציבורית. משכך, נדחה מועד הדיון לחודש יוני 2019. לבקשת בא כוח הנאשם כיום ובהיעדר התנגדות מטעם ב"כ המאשימה, נדחה מועד הדיון, פעמיים, והתקיים לבסוף בחודש אוקטובר 2019.

במועד זה עתר ב"כ הנאשם להפניית הנאשם לקבלת תסקיר נוסף, וזאת בשל חלוף הזמן מעת שהתקבל התסקיר האחרון בעניינו, ובשל טענתו כי זה משולב בעבודה מזה זמן רב. על אף התנגדות ב"כ המאשימה והמפורט לעיל לעניין התנהלות הנאשם והתרשמות שירות המבחן, מאחר והנאשם החל להתייצב לדיונים, שיתף פעולה עם בא כוחו ולא הורשע בגין ביצוע עבירות נוספות מאז ביצוע העבירות עליהן נותן את הדין במסגרת התיק העיקרי, ועל מנת שלפני בית המשפט תהיה התמונה המלאה בעניינו - הורתי על הפניית הנאשם, פעם נוספת, לקבלת תסקיר משלים.

8. מתסקיר שירות המבחן מיום 07/04/20 עלה כי הנאשם, בן 24 באותו המועד, נשוי ואב לפעוט, החל לנהל עסק עצמאי של חברת משלוחים לאחר שעבד כשנה בחברת קוקה קולה.

שירות המבחן התרשם בשלב זה כי הנאשם משתף פעולה, מביע מוטיבציה להיעזר בשירות ולוקח אחריות על מעשי

העבירות. עם זאת, עלה רושם כי הנאשם עדיין מבטא את הרווח שקיים בהתנהגות עבריינית, מתקשה למצוא מוטיבציה פנימית לשיקום, ומבטא היתכנות לחזרה לעבריינות באם משפחתו תיקלע לקשיים כלכליים. בדיקת לאיתור סמים שמסר הנאשם נמצאה נקייה משימוש בסמים.

גם בשלב זה, בהיעדר השתלבות בהליך טיפול ייעודי - שירות המבחן התרשם מרמת סיכון גבוהה לביצוע עבירות דומות בעתיד. לאור האמור, הומלץ על שילוב הנאשם בטיפול פרטני בשיחות אחת לשבוע ועל דחיית הדיון למשך 4 חודשים. לאור המפורט נדחה מועד הדיון, כמבוקש.

9. מתסקיר שירות המבחן מיום 26/08/20 עלה כי הנאשם שיתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן, התייצב לפגישות מדי שבוע בזמן ושיתף בקשייו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מצוי במקום ראשוני מבחינה טיפולית, מתקשה לוותר על עמדות אנטי ממסדיות, ומשך טרם פחתה רמת המסוכנות לביצוע עבירות בעתיד.

משך, הומלץ על הארכת תקופת הניסיון הטיפולי למשך 4 חודשים נוספים.

לאור האמור, נדחה מועד הדיון לחודש אוקטובר 2020.

מתסקיר שירות המבחן מיום 25/10/20 עלה כי הנאשם התייצב למרבית הפגישות אשר נקבעו עמו, אך כי בחודש האחרון חלה רגרסיה במחויבותו להליך הטיפול, וזה לא התייצב ל-2 פגישות רצופות בחודש ספטמבר 2020 ולא ענה לטלפונים. בהמשך טען כי אביו חלה ואושפז ולכן התקשה להיות בקשר עמם. עוד שיתף כי חש עייפות מההליך המשפטי וכי מרגיש כי משלם מחירים על עברו העברייני בעודו משקיע מאמצים בבניית אורח חיים נורמטיבי על ידי ביסוס תעסוקתי ומשפחתי.

שירות המבחן התרשם כי המשך השיחות הפרטניות עשוי להפחית את רמת המסוכנות לביצוע עבירות לטווח הארוך, וכי קיימת חשיבות לסיים את ההליך המשפטי עם רכיבי טיפול ושיקום על מנת להפחית עוינות מצדו כלפי הממסד ועל מנת להפחית את הסיכון להישנות עבירות.

משך, הומלץ על הטלת צו מבחן למשך שנה, הטלת צו של"צ למשך 120 שעות.

באשר לסוגיית הארכת המאסר המותנה אשר תלוי ועומד כנגד הנאשם בגין עבירת הגניבה - ציין שירות המבחן כי ממליצים להאריכו, ולהחתימו אף על התחייבות להימנע מעבירה.

במועד הדיון אשר התקיים ביום 26/10/21 ביקשו ב"כ הצדדים לדחות את הדיון לקבלת תסקיר משלים על מנת שהמאשימה תוכל להמשיך ולעקוב אחר מצבו של הנאשם ובמידת האפשר להגיע להסכמות בעניין העונש בתיק. משך, נדחה מועד הדיון פעם נוספת והנאשם נשלח לקבלת תסקיר משלים נוסף.

10. מתסקיר שירות המבחן מיום 01/03/21 עולה כי הנאשם, בשלב זה כבר בן 25 ואב ל-2 ילדים, עובד כעצמאי בתחום השיפוצים ובעל עסק עצמאי בתחום המשלוחים. הנאשם שיתף פעולה מחודש מאי 2020 בשיחות הפרטניות,

נוצרו יחסי אמון, והנאשם מעוניין להמשיך ולהיעזר בשירות בשיחות פרטניות.

שירות המבחן התרשם כי בשנתיים האחרונות מצוי הנאשם בתהליך של שינוי אורח חייו לנורמטיבי, כי מחויב ומעמיק בהליך הטיפול, מסוגל להתבונן ולערוך שינוי בעמדותיו. משכך, שב על התרשמותו, כמפורט בתסקיר הקודם, וציין כי יש להימנע מהטלת מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, ולהטיל על הנאשם צו של"צ למשך 400 שעות, להאריך התנאי בעניינו ולהחתימו על התחייבות, ולהטיל עליו צו מבחן למשך שנה.

עם זאת, לאחר טיעוני הצדדים לעונש, ביום 12/04/21 הוגש תסקיר נוסף ממנו עלה כי בתקופת הדחיה חלה רגרסיה במצבו של הנאשם, הוא ביטא הרגשה לפיה לא ניתן תוקף מצד גורמי הממסד למאמציו בשנה החולפת, משכך, הביע חוסר פניות ורצון להמשיך בהליך הטיפול. במצב דברים זה, חזר בו שירות המבחן מהמלצתו הטיפולית והמליץ להטיל עונש מאסר בעבודות שירות לצד ענישה נלווית.

טיעוני הצדדים

11. ב"כ המאשימה טענו כי מדובר בשני אירועים נפרדים, אשר מתחם העונש שיש לקבוע בעניינם נע בין שנה לשנתיים מאסר בפועל, וזאת בשים לב לחומרת העבירות ולפגיעתן החמורה בתחושת בטחון הציבור והפגיעה ברכוש.

בשים לב לעברו הפלילי של הנאשם, הכולל עבירות רכוש ואלימות, לחוסר שיתוף פעולה על שירות המבחן במשך שנים, אשר השתנה אך לאחרונה - עתרו כי על הנאשם תוטל ענישה ברף הבינוני של המתחם, לצד מאסר מותנה, פיצוי למתלוננים בתיק העיקרי, קנס, פסילה בפועל ופסילה על תנאי.

כמו כן, עתרו להפעלת המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם, אשר הוטל עליו במסגרת **ת"פ 55868-11-13** בגין ביצוע עבירת גניבה והסגת גבול. לטענתם, כבר נקבע בפסיקה כי ברגע שנאשם מבצע עבירה אשר מגבשת את יסודות העבירה אשר יכולה להפעיל את התנאי, גם אם לא מדובר בלשון אותו הסעיף - התנאי בר הפעלה.

ב"כ המאשימה הגישו את גיליון הרישום הפלילי של הנאשם **(ת/2)** ואת גזר הדין בת"פ **55868-11-13 (ת/3)**.

12. ב"כ הנאשם טען כי במקרה זה יש לחרוג ממתחם הענישה מטעמי שיקום, ולקבל את המלצת שירות המבחן, וזאת בשים לב לכברת הדרך אשר עבר הנאשם.

ב"כ הנאשם הפנה בטיעונו לשיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן והשתלבותו בטיפול פרטני במסגרת השירות, כמפורט בתסקירי שירות המבחן האחרונים, ולהמלצת שירות המבחן, וטען כי זו ניתנה אף לאחר שסברו כי המאסר המותנה בר הפעלה במקרה זה. עוד הפנה לכך שלא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים משנת 2016, וכן לכך שחלק מהעבירות בגין הורשע בעבר הן מבית המשפט לנוער.

לטענת ב"כ הנאשם, המאסר המותנה איננו חל במקרה זה, וזאת מאחר וכאן מדובר בעבירת סיוע, ובגזר הדין בו ניתן המאסר המותנה לא צוין כי המאסר המותנה מוטל אף על עבירות הסיוע. לחילופין, טען כי גם אם בית המשפט יקבע כי המאסר המותנה חל - יש להורות על הארכתו בשל השיקולים שפורטו בתסקיר ולאור העובדה כי הנאשם היום מצוי במקום אחר בחייו. עוד טען כי הטלת צו של"צ למשך 400 שעות היא לכשעצמה ענישה מוחשית.

ב"כ הנאשם טען כי טענת ב"כ המאשימה לעניין המאסר המותנה הפתיעה אותו, ומשכך ביקש להשלים טיעוניו לעניין זה בכתב.

עוד עתר ב"כ הנאשם להימנע מהטלת קנס ולהסתפק בהתחייבות, וזאת מאחר והנאשם הוא מפרנס יחיד, אב ל-2 ילדים קטנים, אשר עובד בשיפוצים אך לא עבד במשך תקופה ארוכה בשל תקופת החירום.

בדיון היום ביקש ב"כ הנאשם להסביר את עמדתו של הנאשם ולפיה הוא איננו שולל המשך טיפול דרך שירות המבחן, הדברים שאמר כפי שמוצגים בתסקיר שהוגש לקראת הדיון היום, נאמרו מתוך חשש ותסכול של הנאשם לאור עמדת המאשימה בדיון הטיעונים לעונש.

13. במועד זה טען הנאשם כי כיום, 6 שנים לאחר ביצוע העבירות, נמצא במקום אחר בחייו, נשוי, אב ל-2, ויוצא מביתו אך לעבודתו בשיפוצים. לטענת הנאשם, השיחות בשירות המבחן מסייעות לו, וכי שם לומד "לפתור דברים דרך הראש".

14. ביום 24/03/21 השלים ב"כ הנאשם את טיעוניו בכתב לעניין המאסר המותנה, והוסיף והפנה לפסיקה לעניין מדיניות הענישה הנוהגת וכתמיכה לעתירתו העונשית לחריגה מטעמי שיקום.

לטענתו, מתחם הענישה בגין העבירות עליהן נותן הנאשם את הדין במסגרת ה**התיק העיקרי** נע בין מאסר מותנה לצד צו של"צ לבין מספר חודשי מאסר, אשר בדרך כלל ניתן לרצותם בעבודות שירות. ב"כ הנאשם לא טען למתחם ענישה הולם באשר ל**התיק המצורף**, אולם מהפסיקה שהגיש עולה כי מפנה למתחמים הנעים בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד ל-14 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי יש ליתן משקל אף לעובדה כי מעת ביצוע העבירות, בין השנים 2014-2016, לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים חדשים, וכי כיום הנאשם החל להחזיר את חייו למסלול תקין, וכן הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שעולה מתסקירי שירות המבחן, וכן לחסכון בזמן שיפוטי שנגרם כתוצאה מהודאת הנאשם בכתבי האישום המתוקנים.

באשר למאסר המותנה, הוסיף ב"כ הנאשם על טיעוניו במועד הדיון וטען כי זה לא חל במקרה דנן, וזאת מאחר וניתן על ביצוע עבירה שונה מזאת אשר עליהן נותן הנאשם את הדין היום.

קביעת מתחם העונש ההולם

15. תיקון 113 לחוק העונשין קובע מנגנון תלת-שלבי להליך גזירת העונש: בשלב הראשון ייקבע מתחם העונש ההולם בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה, בשלב השני תבחן התקיימותם של שיקולים חריגים המצדיקים סטייה מן המתחם שנקבע - פוטנציאל שיקום מיוחד או הגנה על שלום הציבור, ובשלב השלישי, במידה ונקבע כי אין מקום לחורג ממתחם העונש, ייגזר העונש הראוי בתוככי המתחם שנקבע, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה.

16. במקרה זה אין מחלוקת כי מדובר **בשני אירועים** נפרדים אשר בעניינם יש לקבוע 2 מתחמי עונש הולמים, וזאת בשים לב לעובדה כי עסקין בשני אירועים שונים לחלוטין, אשר התקיימו במרחק של כשנה וחצי האחד מהשני.

17. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם **לעקרון ההלימה**. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

18. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו בביצוע העבירות בהן הודה הנאשם, במסגרת שני התיקים, הם שמירה על קניינו של האדם, פרטיותו, הזכות לשקט נפשי, לביטחון אישי, ולתחושת הביטחון הציבורי.

19. לעניין הפגיעה בתחושת הביטחון של הציבור בעקבות ביצוע עבירות רכוש, יפים דברי כב' השופט י. עמיתבבש"פ **45/10 מסארוה נגד מדינת ישראל (08/01/10)** לפיהם: **"פתאום קם אדם בבוקר ומוצא שמכוניתו חלפה עם הרוח, או במקרה הטוב, נפרצה ותכולתה נשדדה. חוזר אדם לביתו בסוף עמל יומו ומוצא כי מאן דהוא חדר לפרטיותו ונטל את רכושו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. מי ימוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחסרון הכיס שנגרמו למי שנפגע מאותן עבירות רכוש, שדומה כי ליבנו גס בהן, והסטטיסטיקה של העבירות הלא מפוענחות בתחום זה מדברת בעד עצמה. אין לראות בעבירות רכוש, כמו התפרצות לדירה או גניבת רכב, גזירת גורל שאין לה מענה בחוק ובפסיקה"**.

באשר לעבירת הסיוע לגניבת רכב, ברע"פ **דבארי נגד מדינת ישראל (14/03/18)** נקבע כי עבירת גניבת כלי רכב היא עבירה בעלת חומרה יתרה, וכי **"גניבת כלי רכב הפכה להיות מכת מדינה"**. כמו כן, ברע"פ **9269/17 אבו עישא נגד מדינת ישראל (15/01/18)** צוין כי: **"פעמים רבות עמד בית משפט זה על חומרתה של עבירת גניבת הרכב, בה הורשע המבקש, הגורמת נזק מידי לבעל הרכב וכן נזק כלכלי רחב לציבור, ובהתאם על הצורך לנקוט בענישה מחמירה במקרים אלו..."**.

באשר לעבירת הסיוע לפריצה לעסק, בע"פ **(חיפה) 37298-02-12 מדינת ישראל נגד ברונפמן ואח' (17/05/12)** צוין כי: **"אמנם בענייננו, אין מדובר בהתפרצות לבית מגורים, אולם אין בכך כדי למתן מחומרתה של העבירה. עסקו של אדם, בוודאי כאשר מדובר בעסק פרטי, הינו מטה לחמו והרבה פעמים מהווה מרכז חייו. על כן, גם כשמדובר בניסיון פריצה מסוג זה, ישנה הפרה בוטה של פרטיותו של אדם. עבירות רכוש כלל הן עבירות עם פוטנציאל סיכון לביטחון האדם ולביטחון הציבור. חומרה יתרה יש לראות בעבירה המתבצעת**

מתוך תכנון, הכנה, הצטיידות בכלים ובאמצעים מיוחדים ומתוחכמים, וכן התארגנות בצוותא חדא של מספר עבריינים לביצוע העבירה".

20. מידת הפגיעה בערך המוגן במסגרת התיק העיקרי היא ברף הגבוה. זאת מאחר ומדובר באירוע אשר כלל תכנון מורכב אשר אף הוביל להרשעת הנאשם בביצוע עבירת קשירת קשר לביצוע פשע, בשים לב לשווי הגניבה, וכן לכך שעל אף שהנאשם הורשע בביצוע עבירות סיוע לגניבת הרכב ולפירוק החלקים ממנו - חלקו בביצוע העבירות היה מרכזי ביותר, וזאת בהתחשב בעובדה כי הוא אשר הביא את האחרים למקום לצורך ביצוע העבירות.

מידת הפגיעה בערך המוגן במסגרת התיק המצורף היא ברף הבינוני, וזאת מחד גיסא לאור אופי הסיוע במקרה זה, ומאידך גיסא לאור הנזק המשמעותי אשר נגרם כתוצאה ממעשיהם של הנאשם והאחר.

21. בנוגע לשני המתחמים יש לציין כי כידוע, עונשו של המסייע איננו נגזר אוטומטית כמחצית מעונש המבצע העיקרי, ויש לבחון מהות וטיב הסיוע.

ראו: ע"פ 5092/15 אבו חמדה נגד מדינת ישראל (08/02/16).

22. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בגין ביצוע העבירות המפורטות במסגרת התיק העיקרי מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים כמפורט להלן:

א. ברע"פ 2054/18 רבאיעה נגד מדינת ישראל (12/03/18), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת גניבת רכב, הפרעה לשוטר, נהיגה פוחזת ונהיגה ללא רישיון. בית משפט השלום בירושלים קבע מתחם ענישה הנע בין 10 ל-25 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשם, בין היתר, 10 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי קבע כי לא קיימת עילה להתערב בענישה אשר הוטלה על הנאשם וכי לא קיימת עילה לחריגה ממתחם הענישה. בית המשפט העליון קבע כי בית משפט קמא לא סטה ממדיניות הענישה המקובלת.

ב. ברע"פ 1052/17 ג'ברין נגד מדינת ישראל (12/03/17), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת גניבת רכב ונהיגה ללא רישיון וללא ביטוח. בית משפט השלום ברחובות קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשם, בין היתר, 4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. בית המשפט המחוזי קבע כי לאור חומרת העבירה והצורך בהרתעת היחיד והרבים יש להחמיר בעונשו של הנאשם, ומשכך גזר עונשו של הנאשם, בין היתר, ל-8 חודשי מאסר בפועל, וזאת על אף נסיבותיו האישיות של הנאשם. בית המשפט העליון קבע כי העונש אשר הוטל על הנאשם איננו סוטה ממדיניות הענישה.

ג. ברע"פ 8054/16 חזוט נגד מדינת ישראל (27/12/16), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע מספר עבירות של גניבת רכב ועבירת סיוע לגניבת רכב. בית משפט השלום בבאר שבע הטיל על הנאשם, בין היתר, 9 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי קבע כי לפני משורת הדין ועל שאף גזר דינו של בית משפט קמא מעוגן ומבוסס, לאור ההליך הטיפולי שעבר הנאשם ניתן להקל בעונשו של הנאשם, ומשכך קבע כי

רכיב המאסר בפועל יקוצר ל-7 חודשים. בית המשפט העליון חזר על ההלכה הידועה לפיה תסקיר שירות המבחן מהווה המלצה בלבד על אף שהוא כלי עזר חשוב, וקבע כי לא חלה שגגה בגזר דינו של בית משפט השלום ואך לפני משורת הדין הקל בית המשפט המחוזי את עונשו של הנאשם.

ד. ברע"פ 867/16 אבו מוסא נגד מדינת ישראל (19/09/16) (להלן: "רע"פ אבו מוסא") נדחתה בקשת הערעור של נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת סיוע לגניבת רכב, קשירת קשר לביצוע פשע והכשלת שוטר בעת מילוי תפקידו. בית משפט השלום הטיל על הנאשם, בין היתר, 7 חודשי מאסר בפועל, וכן הפעיל במצטבר אך בחופף זה לזה, 2 מאסרים מותנים אשר היו תלויים ועומדים כנגד הנאשם. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם, ואף בית המשפט העליון קבע כי בית משפט קמא שקל כלל השיקולים הרלוונטיים בעניינו של הנאשם, ומשכך לא קיימת הצדקה לקבלת בקשתו של הנאשם.

ה. ברע"פ 780/15 חאג' יחיא נגד מדינת ישראל (04/02/15) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת סיוע לגניבת רכב ונהיגת רכב ללא ביטוח. בית משפט השלום הטיל על הנאשם, בין היתר, 9 חודשי מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריה, על אף המלצת שירות המבחן להימנע מהשתתף מאסר בפועל, ולהסתפק במאסר שירוצה בעבודות שירות. בית המשפט העליון דחה כאמור את בקשת הערעור, וזאת לאחר שקבע כי על אף שהנאשם הורשע אך בעבירת סיוע, חלקו בגניבת הרכב לא היה שולי.

ו. ברע"פ 2011/10 בדרן נגד מדינת ישראל (12/04/10) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע, בהתאם להודאתו, בביצוע עבירת גניבת רכב וניסיון לגניבת רכב. לאור עברו הפלילי הנקי, גילו הצעיר והמלצת שירות המבחן - גזר עליו בית משפט השלום, בין היתר, חודשיים מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המאשימה והטיל על הנאשם 8 חודשי מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריה, וזאת בשים לב לחומרת העבירות ונסיבות ביצוען ולאחר שהדגיש כי איננו ממצה את הדין עם הנאשם. בית המשפט העליון קבע כי העונש שהוטל בבית משפט השלום הוא אשר סטה מהשורה, וכי המעשים שביצע הנאשם חמורים ביותר, מבטאים זלזול בחוק וברכוש הזולת, וכי יש לתת משקל מכריע לאינטרס הציבורי שמחייב ענישה מרתיעה למיגור "מכת המדינה" של גניבות הרכב.

ז. בעפ"ג 43434-01-15 (ב"ש) אבו עאמר נ' מדינת ישראל (09/06/15) דחה בית המשפט את ערעורו של הנאשם, אשר הורשע, בהתאם להודאתו, בביצוע עבירת גניבת רכב, נהיגה ללא רישיון נהיגה, ונהיגה ללא ביטוח. בית משפט השלום הטיל על הנאשם, בן 19 שנים, נעדר הרשעות קודמות, ואשר שירות המבחן המליץ בעניינו על הטלת של"צ, בין היתר - 9 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי אישר את מתחם העונש שקבע בית משפט קמא, בין 6 חודשי מאסר ל-18 חודשי מאסר, וקבע כי העונש שהוטל על הנאשם איננו מחמיר עם הנאשם.

ח. בעפ"ג 57089-03-14 (י-ם) מחפוז נגד מדינת ישראל (02/07/14) דחה בית המשפט המחוזי את ערעורו של הנאשם, אשר הורשע, בהתאם להודאתו, בביצוע עבירת גניבת רכב. בית משפט השלום הטיל על הנאשם, צעיר בן 21, נעדר עבר פלילי, אשר שירות המבחן המליץ בעניינו על עונש של של"צ, בין היתר - 9 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי אישר את מתחם העונש אשר נקבע, הנע בין 9-24 חודשי מאסר בפועל, וזאת בשים לפגיעה בערכים המוגנים ותוך קביעה כי קיים צורך בהטלת ענישה מחמירה ומרתיעה, במסגרת המאבק ב"מכת מדינה" זו.

ט. בת"פ 56209-11-16 (י-ם) מדינת ישראל נגד רומי (25/09/19) נדון עניינו של נאשם אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת גניבת רכב. שירות המבחן המליץ להסתפק בהטלת של"צ לצד מאסר מותנה בשל ההליך השיקומי אשר עבר הנאשם. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 8-18 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

לאור הסכמת הצדדים לחרוג ממתחם הענישה לקולה של הליך השיקום אשר עבר הנאשם, אך בהיעדר הסכמה לעניין מידת החרیגה, קבע בית המשפט כי יש להטיל על הנאשם 3 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות לצד ענישה נלווית.

י. בת"פ (נת') 38855-07-11 **מדינת ישראל נגד פארס (24/06/12)** הורשעה נאשמת, בהתאם להודאתה, בביצוע עבירות גניבת רכב, קשירת קשר לביצוע פשע ונהיגה ללא פוליסת ביטוח, ובית המשפט הטיל עליה 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

23. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

א. **התכנון שקדם לביצוע העבירות** - העבירות בוצעו תוך תכנון מוקדם, תחכום, קשירת קשר עם אחר ואף לצד ביצוע עבירת נהיגה ללא מלווה.

ב. **חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירות** - על אף שהנאשם הורשע בביצוע עבירות סיוע, הן של גניבת הרכב והן של פירוק חלק ממנו, כמפורט לעיל, חלקו היחסי בביצוע עבירות אלה היה משמעותי ביותר וזאת בהתחשב בעובדה שהוא אשר הביא את האחרים למקום לצורך ביצוע העבירות.

ג. **הנזק שנגרם מביצוע העבירות** - עסקינן בסיוע לגניבת רכב- רכוש שהוא איננו קל ערך.

ד. **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות** - ביצוע עבירת הנהיגה ללא מלווה יכולה להוביל לסיכון למשתמשי הדרך האחרים.

ה. **הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות** - מהתסקיר עולה כי לטענת הנאשם, הוא ביצע את העבירות על רקע כלכלי והפנמת נורמות התנהגות עברייניות באותה העת.

24. בהתאם לתיקון 113 לחוק (סעיף 40ג), מצאתי כי **מתחם העונש ההולם** בגין העבירות אשר ביצע הנאשם במסגרת התיק העיקרי נע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל.

25. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת בגין ביצוע העבירות המפורטות במסגרת התיק המצורף** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים כמפורט להלן:

א. ברע"פ 2326/15 **בנימין נגד מדינת ישראל (14/04/15)** נדחתה בקשת הערעור של נאשם, אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות, בביצוע עבירת התפרצות לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה. בית משפט השלום הטיל על הנאשם, בין היתר, 10 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם וקבע כי מדובר בעונש מידתי וראוי, וזאת אף בהתחשב בכך שלנאשם עסק עצמאי ועברו הפלילי ברובו ישן. בית המשפט העליון הותיר את גזר הדין על כנו.

ב. ברע"פ 6032/15 **אחיד נגד מדינת ישראל (21/09/15)** נדחתה בקשת הערעור של נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע 2 עבירות גניבה ו-2 עבירות פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 6-12 חודשי מאסר בגין כל אירוע, אולם בשל המלצת תסקיר שירות המבחן ותהליך שיקומו 'יוצא הדופן', והטיל עליו מאסר מותנה, צו מבחן, פיצוי, וחילוט הרכב ששימש לביצוע העבירות - בשווי כ-60,000 ₪, שווי

עצום עבור הנאשם. הערעור על חילוט הרכב נדחה על ידי בית המשפט העליון, ובקשת רשות הערעור כאמור נדחתה אף היא - וזאת לאחר שהובהר כי זהו העונש הממשי היחיד אשר הוטל על הנאשם, וכי הרכב שימש לביצוע העבירה.

ג. ברע"פ 8114/10 **אבו חדיד נגד מדינת ישראל (07/11/10)** נדחתה בקשת הערעור של נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת התפרצות לבניין שאינו דירה וגניבה. בית משפט השלום הטיל על הנאשם מאסר מותנה והתחייבות. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המאשימה והטיל על הנאשם אף 7 חודשי מאסר בפועל, וזאת לאחר שקבע כי על אף נסיבותיו האישיות של הנאשם, העונש אשר הוטל עליו מלכתחילה איננו מבטא את הצורך בהרתעה, וכן לאחר שהבהיר כי בהטלת עונש זה איננו ממצה את הדין עם הנאשם. בית המשפט העליון הצטרף לעמדת בית המשפט המחוזי ודחה כאמור את בקשת הנאשם.

ד. ברע"פ 5519/10 **וינוקור נגד מדינת ישראל (14/09/10)** נדחתה בקשת הערעור של נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת התפרצות לבניין שאינו דירה וגניבה והתפרצות לבניין שאינו דירה בכוונה לגנוב. בית משפט השלום הטיל על הנאשם, אשר נקבע כי בשל תפקודו השכלי הגבולי והפרעת האישות ממנה סובל הוא בעל אחריות פלילית חלקית, בין היתר, 100 ימי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המאשימה לאחר שקבע כי העונש אשר הוטל על הנאשם מקל מדי, והטיל על הנאשם, בין היתר, 9 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה כאמור את בקשת הנאשם בקובעו כי בית המשפט המחוזי התחשב בכלל השיקולים הרלוונטיים בעניינו של הנאשם.

26. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לכך שלא קדם תכנון לביצוע העבירה ולאופי הסיוע, אשר אף בוצע עם אחר, אך גם לנזק אשר גרמו הנאשם ואחר לוטרינה, לחלון ולמצלמות.

27. בהתאם לתיקון 113 לחוק (סעיף 40ג), מצאתי כי מתחם העונש ההולם בגין העבירות אשר ביצע הנאשם במסגרת התיק המצורף נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל.

28. בשלב זה יש לציין כי בעניינו של המבצע העיקרי של עבירת הפריצה בתיק המצורף, שותפו של הנאשם לביצוע עבירת ההיזק לרכוש במזיד קבע בית המשפט מתחם ענישה הנע בין 4-14 חודשי מאסר בפועל, ולאור נסיבותיו קבע כי יש להסתפק בהטלת מאסר בפועל, מאחורי סורג וברית, למשך 4 חודשים בלבד בקיזוז ימי מעצרו. זאת לצד ענישה נלוות בדמות מאסרים מותנים, פיצוי למתלונן בסך 800 ₪, והתחייבות.

29. עוד יש לציין, כי 6 פסקי הדין אליהן הפנה ב"כ הנאשם בהשלמת טיעונו, באשר לשני המתחמים גם יחד, היא פסיקת בתי משפט השלום אשר איננה מחייבת או מנחה בית משפט זה, ואף איננה חדשה. מאחר ופירטתי לעיל את מדיניות הענישה הנוהגת, ברובה המכריע כפי שעולה מפסיקת בית המשפט העליון, לא מצאתי לנכון לאבחן כל מקרה מאלו אליהם הפנה ב"כ הנאשם למקרה המונח לפניי ולא מצאתי כי יש בהם כדי להוביל לשינוי קביעותי באשר למתחמי הענישה ההולמים במקרה זה.

המאסר המותנה

30. מת/3 עולה כי ביום 05/11/14 הוטל על הנאשם "מאסר לתקופה של 4 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור על העבירות בהן הורשע", עבירת הסגת גבול פלילית וגניבה בצוותא.

כמפורט לעיל, כבר בחודש מאי 2017, עתר בא כוח הנאשם דאז כי שירות המבחן יתייחס בתסקירו לאפשרות הארכת המאסר המותנה אשר תלוי ועומד כנגד הנאשם. משמע, לא היתה כל מחלוקת באותה העת כי המאסר המותנה חל במקרה זה.

נוסף על המפורט, אף בא כוח הנאשם המייצגו כיום טען לפניי ביום 31/10/19 כי "מודעים למאסר המותנה שתלוי ועומד בגין 4 חודשים בגין עבירת גניבה", ואף במסגרת בקשתו לקבלת תסקיר משלים, עתר כי שירות המבחן יתייחס לסוגיית הארכת המאסר המותנה. משכך אף ציינתי בהחלטתי באותו היום כי "בגין כתב אישום זה תלוי ועומד כנגד הנאשם מאסר על תנאי שאין מחלוקת שהוא חל במקרה דנן".

לאור המפורט, לא ברורה טענת ב"כ הנאשם לפיה הופתע מטענת ב"כ המאשימה לעניין המאסר המותנה, וטענתו לפיה מאסר מותנה זה איננו בר הפעלה במקרה זה.

31. מעבר לנדרש אפנה לרע"פ אבו מוסא, בו קבע כב' השופט ח. מלצר כי לאור לשונו המפורשת של סעיף 34 לחוק העונשין, על אף ההבדלים בין ביצוע עבירה מושלמת לסיוע לביצועה של עבירה כזו לעניין יסודותיה של העבירה ולעניין העונש, ועל אף אמירת האגב של כב' השופט א. גרוניסבע"פ 4517/04 מסראווה נגד מדינת ישראל, פ"ד נט(6) 119 (2005) - יש לדחות הטענה לפיה לא ניתן להפעיל מאסר מותנה אשר הוטל על ביצוע עבירה מושלמת בגין ביצועה של עבירת סיוע לאותה עבירה.

כב' השופט ח. מלצר קבע כי:

"16. סעיף 34 לחוק העונשין קובע כך:

"מלבד אם נאמר בחיקוק או משתמע ממנו אחרת, כל דין החל על הביצוע העיקרי של העבירה המושלמת חל גם על נסיון, שידול, נסיון לשידול או סיוע, לאותה עבירה" (ההדגשה שלי - ט.ל.ש). בדברי ההסבר להצעת החוק העונשין הנ"ל נאמר ביחס להוראה זו (שנקבעה בסעיף 39 להצעת החוק הנ"ל) כדלקמן: "... נקבע כלל משותף אחד לכל הצורות שפורטו בפרק "עבירות נגזרות": בהעדר הוראה מפורשת או משמעות סותרת, כל דין, שחל על הביצוע העיקרי והמושלם של העבירה, חל גם על הצורות הנגזרות ממנה. לכלל זה יש משמעות לענין חנינה כללית, לענין סמכות שפיטה, הסגרה, התיישנות, השלכת ביצוע עבירה נוספת בתקופת התנאי של מאסר מותנה, וכיוצא באלה: זהו גם הכלל לענין פסליות שונות, ותחולת דיני העונשין לפי מקום ביצוע העבירה. לכלל זה יש איפוא משמעות כל אימת שהמחוקק משתמש במונח "עבירה" ללא כל הבחנה" (שם, בעמ' 133; ההדגשה שלי - ט.ל.ש). הנה כי כן, מלשונו של סעיף 34 לחוק העונשין, בשים לב לדברי ההסבר לו, והעדר הוראה מפורשת, או משמעות סותרת אחרת - נובע כי, ככלל, הדין, החל על ביצוע עבירה מושלמת של גניבת רכב, אמור לחול אף על סיוע לביצוע אותה עבירה.

17. גישה זו משתלבת עם עמדתו של פרופ' פלר (שנאמרה קודם תיקון 39 לחוק העונשין), אשר ציין כדלקמן: "אם נתמקד בשאלת תנאי החפיפה של "העבירה הנוספת" ועבירה מסוג "עבירות התנאי", ואם,

כאמור, דין הסיוע או השידול לביצוע עבירה, כדין ביצועה העיקרי, אזי הסיוע או השידול לביצוע עבירה מסוג "עבירות התנאי" הם בבחינת "עבירות נוספות", והשלכתם לענין המאסר שהותנה בזמנו בהימנעות מעבירה כאמור, זהה להשלכתו, לאותו ענין, על ביצועה העיקרי. חפיפה זו בין שתי העבירות - "העבירה הנוספת" ו"עבירת התנאי" - נובעת מזהותן המושגית וזיקתן המהותית זו לזו. מבחינה עניינית, הפתרון הוא טבעי, מתחייב ממטרת הטלת מאסר על תנאי, והולם במלואו את תפקידיו של עונש זה... הנידון למאסר על תנאי חוייב להימנע מהתנהגות ענישה שנופלת בגדר "עבירת תנאי", ללא הבדל התפקיד בו ישתתף בביצועה - משדל, מסייע או מבצע עיקרי, ואף אם יגרום לביצועה באמצעות אחר... הוא הוזר מראש על כך במפורש בגזר הדין בו הוטל עליו העונש המותנה, וזהו המבחן בו היה עליו לעמוד על מנת שעונש זה לא יומר בעונש בפועל. בין מה שנדרש להימנע ממנו, לבין מה שביצע למרות האזהרה, אין כל שוני, מבחינת הזהות המושגית והזיקה המהותית... (ראו: ש"ז פלר "האמנם שונה נפקותו של נסיון לבצע "עבירת-תנאי" מזו של ביצועה המושלם?" עיוני משפט י 413, 417 (1984); ההדגשה שלי - ח"מ).

...

עוד נקבע בפסיקתנו כי: "מן הראוי להתחקות אחר תכליתה המהותית-עניינית של הוראת התנאי ולא להסתפק בפרשנות טכנית-פורמלית" (ראו: רע"פ 523/13 דזנושילי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] בפיסקה 52 (25.08.2015)).

מכל המפורט עולה כי ביצוע עבירת סיוע לעבירה המושלמת יש בה כדי להוביל להפעלת התנאי, הגם שבניסוח התנאי התייחס בית המשפט לעבירה המושלמת.

ואם תאמר שהנאשם הורשע בסיוע לגניבת רכב ולא סיוע לגניבה בלבד, אפנה לפסיקה שצוינה לעיל ולפיה יש להתחקות אחר התכלית המהותית - עניינית של התנאי ולא להסתפק בפרשנות טכנית - פורמלית. תנאי על עבירת גניבה נועד למנוע בעתיד ביצוע סוגים שונים של עבירות מסוג זה. ברי, כי בית המשפט ביקש למנוע גניבת רכב כשם שביקש למנוע גניבה של רכוש אחר ועל כן מהותית יש לקבוע כי התנאי חל. לא זו אף זו, אחד מיסודות עבירת גניבת הרכב היא גניבה וגם בכך יש לחזק מסקנתי כי התנאי חל.

חריגה מהמתחם מטעמי שיקום

32. מתסקירי שירות המבחן הקודמים אשר הוגשו בעניינו של הנאשם עלה כי הנאשם שיתף פעולה עם השיחות הפרטניות בהן משולב מחודש מאי 2020, ניכר כי אלה סייעו לו, וכי הביע מוטיבציה להיעזר בשירות המבחן ולקח אחריות על מעשי העבירות, כמפורט בהרחבה לעיל. עוד עלה כי הנאשם משולב בתעסוקה ומאז ביצוע העבירות עליהן נותן הנאשם את הדין היום, לא הורשע בביצוע עבירות נוספות.

עם זאת, אין להתעלם מכך שהנאשם הופנה לשירות המבחן כבר בשנת 2015 בגין ביצוע העבירות עליהן נותן את הדין בגין התיק המצורף, ניתנו לו מספר הזדמנויות לשתף פעולה עם שירות המבחן לאורך השנים, הזדמנויות אשר לא ניצל בשל שלילת נזקקות טיפולית מצדו, והערכת הסיכון הגבוהה של שירות המבחן בשל כך. הגם שמאז חודש מאי 2020 חל שינוי במידת שיתוף הפעולה של הנאשם, עיון בתסקירים מעלה כי רק בחודשים האחרונים התרשם שירות המבחן כי חלה הפחתה מסוימת ממידת הסיכון.

לא זו אף זו, בתקופת הדחיה, עת סבר הנאשם כי לא ניתן תוקף למאמצי השיקום שערך בשנה החולפת, הוא שינה עמדתו והביע חוסר רצון להמשיך בטיפול דרך שירות המבחן.

אמנם בא כוחו בדיון היום טען כי הדבר נבע מחוסר הבנה שלו את הסיטואציה המשפטית, אך אין בכך כדי לשנות את ההתרשמות של שירות המבחן באשר לדפוסי ההתנהגות של הנאשם והתייחסותו להליך הטיפול.

עוד לא ניתן להתעלם מעברו הפלילי של הנאשם וממאסר על תנאי שלא התריעו.

באיזון בין השיקולים השונים, כאשר לקחתי בחשבון את כלל נסיבותיו האישיות של הנאשם וההליך השיקומי אשר החל לעבור, שבא לידי ביטוי הן ביציבות תעסוקתית והן בעובדה כי במשך פרק זמן לא מבוטל שיתף פעולה עם שירות המבחן והתייצב לפגישות, וכי לא נפתחו כנגדו תיקים חדשים מזה מספר שנים - באתי לכלל מסקנה כי ניתן לחרוג ממתחם הענישה לקולה במידה מסוימת. לאור גורמי הסיכון והשיקולים לחומרה שפורטו לעיל, לא שוכנעתי כי יש ניתן להסתפק בענישה צופה פני עתיד בלבד, ומצאתי כי האיזון הנכון יהיה במתן האפשרות לריצוי המאסר בפועל אשר יוטל על הנאשם בדרך של עבודות שירות.

הארכת המאסר המותנה -

31. משקבעתי כן, בשים לב להוראת סעיף 56 (א) לחוק העונשין, ברי כי גם אין מקום להורות על הארכת המאסר על תנאי.

כאמור, עברו הפלילי של הנאשם, ריבוי העבירות במקרה דנן, מדיניות הענישה הנוהגת וגורמי הסיכון שפורטו בתסקירים, לצד עמדתו העדכנית בנוגע להמשך הליך טיפולי מובילים למסקנה כי אין מקום לחרוג מן הכלל שקבע המחוקק ולפיו יש להורות על הפעלת תנאי שתלוי ועומד כנגד הנאשם, וכי במקרה דנן אין נסיבות חריגות המצדיקות הארכת התנאי.

[ראו: עפ"ג (חי') 35213-03-16 מדינת ישראל נגד מסרי (31/05/16)].

32. הגם שעסקינן בעבירות המבוצעות לרוב על רקע כלכלי, בשים לב למאמצים שערך בשנה החולפת, וחלוף הזמן, אמנע מהטלת ענישה בעלת רכיב כלכלי משמעותי ואסתפק בענישה כלכלית סמלית בלבד.

34. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 22/07/21 עד השעה 08:00 במשרדי הממונה בבאר שבע.

מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בכל תנאי הממונה שאם לא כן תרוצה יתרת המאסר מאחורי סורג ובריה.

במידת הצורך, ימסור הנאשם בדיקת שתן לגילוי סמים.

עמוד 14

2. הפעלת מאסר מותנה בן 4 חודשים אשר הוטל על הנאשם במסגרת ת"פ 55868-11-13.

המאסר המותנה יופעל חציו במצטבר וחציו בחופף למאסר כך שהנאשם ירצה 8 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות.

3. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום שלא יעבור שוב עבירה לפי סימן ה' 1 לפרק י"א לחוק העונשין או לפי סימן ד' לפרק י"א לחוק העונשין או עבירה לפי סעיף 499 לחוק העונשין.

4. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום שלא יעבור שוב עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

5. 3 חודשי פסילה על תנאי למשך שנתיים מהיום.

6. קנס בסך 2500 ש"ח או 25 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב- 5 תשלומים שווים ורצופים. תשלום ראשון תוך 4 חודשים מהיום.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, 08.06.2021